

Odślonięcie Tablicy

Dla upamiętnienia ofiar katastrofy smoleńskiej z 10 kwietnia 2010 r., w której zginął Prezydent RP Lech Kaczyński wraz z małżonką i 94-oma towarzyszącymi im w drodze na uroczystości katyńskie osobistościami życia publicznego w Polsce, Polonia Francuska ufundowała tablicę, której aktu odślonięcia dnia 3 kwietnia 2011 w kościele polskim pod wezwaniem Wniebowzięcia NMP w Paryżu dokonał przewodniczący Klubu Parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości pan Mariusz Błaszczak.

Uroczystość poprzedziła Msza św. celebrowana przez Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji Ks. inf. Stanisława Jeża wraz z Ks. inf. gen. Witoldem Kiedrowskim, Ks. proboszczem Wacławem Szubertem i Wicrektora PMK Ks. Henrykiem Szulborskim.

Ks. Rektor wygłosił też piękne, patriotyczne kazanie, w którym odwoływał się między innymi do obchodzonej 2 kwietnia rocznicy śmierci, i czekającej nas, 1 maja, beatyfikacji Papieża-Polaka Jana Pawła II. Po zakończeniu Eucharystii, Pan poseł Mariusz Błaszczak w swym wystąpieniu odczytał okolicznościowy List Prezesa PiS Pana Jarostawa Kaczyńskiego (patrz str. następna), z wyrazami wdzięczności dla Polonii i naszych francuskich Przyjaciół za upamiętnienie w Paryżu ofiar smoleńskiej tragedii. Następnie głos zabrali Pan Andrzej Melak ze Stowarzyszenia Rodzin Katyńskich, brat śp. Stefana Melaka, jednej z ofiar katastrofy z 10 kwietnia 2010 r., który w bardzo emocjonalnym wystąpieniu, przerywanym brawami, mówił o zaniedbaniach związanych z przebiegiem śledztwa dotyczącego wypadku prezydenckiego samolotu i konieczności pełnego wyjaśnienia jego przyczyn.

W uroczystości w wypełnionym wiernymi po brzegi Kościele Polskim, obok wspomnianych osób uczestniczyli Ambasador RP we Francji Pan Tomasz Orłowski, konsulowie: Pani Magdalena Ryszkowska i Pan Mikołaj Kwiatkowski z małżonką, przedstawiciele francuskich i polskich organizacji kombatanckich i wojskowych, stowarzyszeń polonijnych, a także redaktor Anita Gargas z Gazety Polskiej oraz ekspert do spraw wypadków samolotowych Pan Zbigniew

Wojno (którzy dzień wcześniej wzięli udział w spotkaniu z Polonią w paryskim Domu Kombatanta, przy rue Legendre). Uroczystość uświetnił śpiew potężnych chórów – parafialnego i „Piast”, a przede wszystkim bardzo liczny udział pocztów sztandarowych polskich, francuskich a nawet amerykańskich organizacji, które zostały wprowadzone do świątyni na początku Mszy św., podczas odśpiewywania pieśni „Gaude Mater Polonia”.

Po odślonięciu – przez Pana M. Błaszczaka (w imieniu Jarostawa Kaczyńskiego) i poświęceniu jej przez Ks. Rektora oraz odmówieniu wspólnie modlitwy za ofiary katastrofy i w intencji naszej Ojczyzny, wiersz „Orzeł Biały” deklamował – po polsku i francusku – jego autor Pan Stanisław Gaczot, poczem zebrani odśpiewali „Boże coś Polskę”.

Na zakończenie pragniemy jeszcze raz wyrazić słowa wielkiej wdzięczności Polskiej Misji Katolickiej, Parafii pw. Wniebowzięcia NMP oraz wszystkim Państwu, którzy włączyli się w organizację uroczystości, podczas której w paryskim Kościele Polskim znalazła się Tablica pamięci o Prezydencie RP Lechu Kaczyńskim (który w 2007 r. spotkał się tutaj Polonią francuską) i pozostałych 95-ofiarach katastrofy smoleńskiej.

Osobne słowa podziękowania pragniemy złożyć Panu Józefowi Surowcowi, który organizował przybycie kombatanckich Pocztów sztandarowych.

Dziękujemy wreszcie Wam wszystkim, Drodzy Rodacy, za waszą obecność i modlitwę. □

Organizatorzy

Warszawa, 3 kwietnia 2011 r.

Cześć godny Lechu Kaczyńskim
Szanowni Państwo

10 kwietnia 2011 roku Polacy na wszystkich kontynentach skierują swoje myśli ku jednemu miejscu na ziemi, w którym po raz kolejny polegli przedstawiciele elity Narodu. W lasce okalającym lotnisko Siewiernyj pod Smoleńskiem, nieopodal Katynia, zginęli: najwyższy przedstawiciel Rzeczypospolitej, Prezydent Lech Kaczyński, Pierwsza Dama Maria Kaczyńska, ostatni Prezydent Polski na Uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, wysocy rangą parlamentarzyści, ministrowie, generałiści, przedstawiciele hierarchii kościelnej różnych wyznań, prezesi kluczowych instytucji państwa: NBP (Narodowego Banku Polskiego), IPN (Instytutu Pamięci Narodowej), Urzędu d.s. Kombatantów, „Wspólnoty Polskiej”; członkowie Rodzin Katyńskich, tak wybitne postaci polskiego życia publicznego, jak pani Anna Walentynowicz, a także dzielni członkowie załogi Tu-154M. Byli członkami państwowej delegacji najwyższego szczebla protokolarnego, udającej się do Katynia dla uczczenia ponad 21 tysięcy polskich oficerów zamordowanych w kwietniu 1940 r. na rozkaz najwyższych władz Związku Sowieckiego. W relacjach urzędników, którzy zgodnie

ze zwyczajem żegnali Prezydenta przy trapieniu samolotu, był on w tym dniu poważny i skupiony na słowach, które za kilka godzin zamierzał wygłosić do Polaków, Rosjan i do międzynarodowej opinii publicznej.

Postuchajmy raz jeszcze Jego słów, są dla nas testamentem:

„Ukrywanie prawdy o Katyniu – efekt decyzji tych, którzy do zbrodni doprowadzili – stało się jednym z fundamentów polityki komunistów w powojennej Polsce: zatoczyliście kłamstwem PRL”

To rodziny Ofiar Katynia, Charkowa, Tweru i Miednoje stały się strażnikami narodowej pamięci. Prezydent kierował do nich słowa wdzięczności, z taktem i godnością wyrażał uczucia wszystkich Rodaków: „W imieniu Rzeczypospolitej składam najgłębsze podziękowanie za to, że broniąc pamięci o swoich bliskich, ocaliliście Państwo jakże ważny wymiar naszej polskiej świadomości i tożsamości”.

W kierunku gospodarzy wizyty, również potomków tych, którzy na polskiej elicie dokonali strasznego mordu, wyciągał przyjaciąną dłoń:

„Sprawmy, by katyńska rana mogła się wreszcie w pełni zagoić i zabliznić. Jesteśmy już na tej drodze”.

W wyniku strasliwej katastrofy smoleńskiej zginął Prezydent Rzeczypospolitej, który całym swoim życiem dowiódł, że jest człowiekiem zgody, kompromisu, porozumienia

między narodami, sprawiedliwości społecznej. Gdy budował mosty, mówiono, że je pali i burzy. A przecież marzył o pojednaniu z sąsiadami w prawdzie i wzajemnym poszanowaniu żywotnych interesów narodowych.

Uczcijmy Jego, i 95 innych osobistości, które poległy w katastrofie smoleńskiej. Nie pozwólmy, by pamięć o Nich zginęła, zasłużyli na najwyższe honory.

Serdecznie dziękuję Polskiej Misji Katolickiej we Francji, jej Rektorowi, Księdzu Infatowi Stanisławowi Jeżowi, francuskiemu Społecznemu Komitetowi Obróńców Krzyża i całej Polonii we Francji, za wsparcie i przeprowadzenie pięknej idei upamiętnienia Ofiar katastrofy smoleńskiej.

Chciałbym wyrazić moją głęboką wdzięczność francuskim osobistościom obecnym podczas uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej w kościele Polskiej Misji Katolickiej pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Paryżu, w miejscu, które stało się symbolem polskości i przyjaźni polsko-francuskiej. Orędownikiem tej przyjaźni był tragicznie zmarły Prezydent Lech Kaczyński, mój śp. Brat.

Z wyrazami szacunku
Janina Kaczyńska

Lista (5) fundatorów Tablicy pamięci prezydenta L. Kaczyńskiego i pozostałych ofiar katastrofy smoleńskiej w kościele polskim Wniebowzięcia NMP w Paryżu: Tomasz i Maria Michalik – 100 €, Krystyna Wójcik – 20 €, Anna i Maksym Topola – 50 €, Edwige Dąbrowska – 30 €. 00 €.

Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Osoby, które chciałyby jeszcze wpisać się na Listę fundatorów mogą przekazać pieniądze na Tablicę czekając na adres Polskiej Misji Katolickiej we Francji (263, bis rue St Honoré, Paris 75001) z zaznaczeniem: „TABLICA”.

Komitet Organizacyjny